

Formanden:

Hr. Erlendsson har ordet for en kort bemærkning. Vi diskuterer ikke ved første behandling meget på korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Ja, jeg er heller ikke meget for at fortsætte diskussionen på det plan, men jeg vil da gerne sige med hensyn til vidundermidlet, at dér har vi to forskellige midler, vi to. Hr. Maigaard tror, at det er et vidundermiddel mod al form for tandpine, også økonomisk tandpine, at give statsstøtteordninger. Vi mener, at det udhuler tanden endnu mere. Vi mener, at den rette løsning er at give erhvervslivet så frie vilkår som muligt. Det har ikke noget med kræfternes frie spil at gøre på det sociale område — den farvning, man gerne vil give ordet — det har det bestemt ikke.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Maigaard, har ordet for en kort bemærkning, og så må vi hellere slutte de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning)

Ordføreren for forslagsstillerne (Maigaard) (SF):

Jeg vil godt gentage mit spørgsmål til ministeren: hvornår kan vi vente at få bare en delbetænkning fra fiskerikommissionen?

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af de nærmere omstændigheder

omkring SAS' forhold til Transair [af Sigsgaard og Wilhjelm].

(Andre selvst. forslag nr. LXIII. Fremsat 5/2 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Det forslag til folketingsbeslutning, vi i dag har til første behandling, er, som det vil være kendt, identisk med et forslag fremsat af de samme to medlemmer af tinget i forrige samling, men på et så sent tidspunkt, at forslaget ikke kunne nå at komme frem til behandling. Jeg må ærligt tilstå, at jeg undrer mig over, at forslagsstillerne har ønsket at genfremsætte dette forslag. Jeg har aldrig syntes, det var noget rimeligt forslag, men da det oprindelig fremkom i forbindelse med den meget dybtgående behandling her i tinget af spørgsmålet om SAS' koncessionsforlængelse i sidste samling, da havde det dog, om ikke andet, så en vis tilknytning til et aktuelt spørgsmål.

Ser man på bemærkningerne til forslaget, som nu er udbygget en smule i forhold til første omgang, så får man et meget klart indtryk af, at det er meget uklare forestillinger, som har motiveret forslagsstillerne. Det er en sær blanding af nogle ubestridelige kendsgerninger — som ingen i parentes bemærket har bestridt — rene postulater og reelle misforståelser, og samtidig udelader man en lang række ting i sin fremstilling, som på den ene side er højst relevante, hvis man virkelig vil give et billede af tingene, og som på den anden side samtidig er kendte. Endelig spiller forslagsstillerne i deres motivering for dette forslag, der fremsættes i det danske folketing, på forhold, som ene og alene vedrører et andet af SAS-landene.

Jeg kan give nogle eksempler. Man taler om Transairaffæren — som man selvfølgelig for at holde hele stilen kalder den — som om det var et forhold, der kunne bedømmes isoleret. Bevares, man nævner i indledningen i sine bemærkninger, at den indgik i, hvad man selv kalder en „kompliceret aftale“ i 1968. Men så snart det er sagt, så kører man videre, som om man kunne bedømme Transairsagen isoleret. Jeg har tidligere haft lejlighed til over for folketinget at